

Borzo nieuws

FEBRUARI 2008

In gesprek met Christine Philipp - 2
Opgetekend door Barbara Jonckheer

Over Abstractie en figuratie - 5
'Jonge schilders werken abstract'

Uitnodiging
Christine Philipp - 8

Christine Philipp *After tomorrow* 2007 olie op doek, 130x170 cm

JONG TALENT BIJ BORZO

Gevierde kunstenaars, gevestigde reputaties, 'des valeurs sûres'; het zijn begrippen en kwalificaties over kunst en kunstenaars, die een vertrouwd en herkenbaar beeld geven van de goede kunsthandel in het algemeen en Borzo in het bijzonder.

Expositie
Christine Philipp - schilderijen
23 februari t/m 22 maart

Sinds de verhuizing van Borzo naar Amsterdam stromen de aanvragen van artiesten om te kunnen exposeren in nog grotere mate binnen dan we in 's-Hertogenbosch al mochten ontvangen. Ons beleid was, en is, de kunst van het verleden een zo natuurlijk mogelijk vervolg te geven met de kunst van nu; de kunstenaars van nu, staande op de schouders van hun voorgangers.

lees verder op pagina 2

TEFAF Maastricht

De reputatie van The European Fine Art Fair als 's werelds mooiste en best verzorgde kunstbeurs is reeds jaren gevestigd. Dat gold tot voor enkele jaren met name voor het aanbod aan 'Old Masters' en 'Antiquities'. De spectaculaire groei, wereldwijd, in de belangstelling voor moderne en hedendaagse kunst is natuurlijk ook niet voorbijgegaan aan TEFAF. De 'Modern Section' is sinds een aantal jaren uitgebreid met de internationaal meest toonaangevende galeries en overtreft inmiddels in expositie oppervlak alle andere secties. BORZO toont in stand 442 de aanwinsten aan een breed geïnteresseerd en internationaal publiek. **TEFAF Maastricht van 7 t/m 16 mrt 2008**

Marino Marini (1901-1980)

BORZO

modern & contemporary art

Jonge kunstenaars, meer nog: jong talent, ontmoeten is daarbij een bijzondere uitdaging en opgave. Kunstenaars aan het begin van hun carrière tonen vaak hun verrassende nieuwe inzichten, ze dagen uit, gaan op artistiek avontuur, zonder voorbehoud en zonder garantie op succes, maar wél zelfbewust.

Toen Barbara Jonckheer, sinds enkele maanden Borzo's team versterkend, het idee opperde in Brussel het atelier te bezoeken van een veelbelovend jong kunstenaar, resulteerde dat in de bijzondere kennismaking met Christine Philipp en haar schilderijen.

Dat deze schilderijen nu te zien zijn én te koop voor bedragen die passen bij de status van zowel jong als talentvol, is een uitnodiging – wellicht een avontuurlijke uitdaging – aan u.

We nodigen u graag uit voor deze eerste solo expositie van Christine Philipp bij Borzo

Paul van Rosmalen

In gesprek met Christine Philipp

Opgetekend door Barbara Jonckheer We bezoeken Christine in haar atelier aan de Rue Verbist in Brussel, een enorme ruimte met in het midden een aantal zuilen

waartegen schilderijen geleund staan. Christine vertelt dat het moeilijk is in Brussel een goed en betaalbaar atelier te vinden, dat er in Brussel geen hechte kunstenaarsgemeenschap bestaat. We vragen ons af waarom ze juist deze stad heeft uitgekozen en niet bijvoorbeeld Antwerpen, waar veel kunstenaars gevestigd zijn.

'Juist omdat het hier rustig is. Als een bepaalde stad 'hot' wordt voor kunstenaars, zoals Berlijn nu, dan wil ik er juist niet naartoe. Ik wil me niet laten

beïnvloeden door datgene wat in de mode is. Het is voor mij één van de beste beslissingen geweest van de afgelopen jaren om uit Düsseldorf weg te gaan

en naar België te komen. Ik voel me hier als kunstenaar vrijer, heb niet het idee dat er mensen over mijn schouder mee kijken naar wat ik aan het maken ben.

Christine Philipp **Cabin** 2007, olie op doek, 125x180 cm

Daardoor durf ik meer mijn eigen ding te doen, en heb ik weer extra veel plezier in het schilderen gekregen’.

Christine Philipp (1971) woont en werkt sinds twee jaar in Brussel. Na haar jeugd doorgebracht te hebben in Oost Berlijn kreeg Christine na de val van de muur in 1989 de mogelijkheid te gaan studeren in het westen van Duitsland. Haar aanvankelijke wens om tolk te worden en veel te reizen veranderde in de droom om naar de kunstacademie te gaan. De val van de muur had haar zowel een gevoel van vrijheid als verwarring gegeven. Ze moest haar identiteit opnieuw ontdekken. ‘Ik denk dat ik me laat heb ontwikkeld. Wanneer je bent opgegroeid in de DDR volg je een ander pad, een pad dat voor je wordt uitgestippeld. Zo was het nooit in me opgekomen om kunstenaar te worden, maar

toen de muur eenmaal gevallen was, had ik opeens veel meer mogelijkheden. Ik ging op zoek naar nieuwe ervaringen en andere realiteiten. Na twee jaar op de Vrije Kunstacademie in Berlijn gezeten te hebben, verhuisde ik naar Düsseldorf. Tot 2002 studeerde ik daar aan de kunstacademie en was leerling van Jan Dibbets’.

Om jou en je werk een beetje te leren kennen moeten we even terug gaan in de tijd. Hoe heb je de kunstacademie jaren in Düsseldorf ervaren, had je toen eenzelfde interesse als nu?

‘Nee, ik ben heel anders begonnen, met het schilderen van portretten. Portretten die altijd volledig geanalyseerd werden, men zag er allerlei psychologische aspecten in die naar mijn persoon verwezen. Na verloop van tijd kreeg ik daar een hekel aan, ik zag die portretten ook

niet als autobiografisch. Toen heb ik het over een andere boeg gegooid en ben interieurs en landschappen gaan schilderen’.

Je hebt les gehad van Jan Dibbets. Kan je aangeven wat het belangrijkste is dat je van hem hebt geleerd?

‘Ik heb altijd veel bewondering voor Jan Dibbets gehad, hij is een sympathieke, directe en strenge docent voor me geweest, van wie ik veel heb geleerd. Soms sloeg ik na zijn commentaar helemaal dicht; hij kon iets totaal afkraken en dan moest ik helemaal opnieuw beginnen, maar uiteindelijk word je daar natuurlijk sterker van. Hij heeft me geleerd het gebruiken van trucjes te vermijden en een werk vooral niet te ‘lekker’ te maken. Hij bemoeide zich niet met het onderliggende idee van een kunstenaar, maar hielp vooral het idee optimaal te ontwikkelen.

Christine Philipp Muschel 2007, olie op doek 130x180 cm

Eens heeft hij me in Amsterdam uitgenodigd een schilderij te komen bekijken. 'Dit moet je zien, dit is waar de schilderkunst om gaat' zei hij. Het bleek een schilderij van René Daniels te zijn en toen ik eenmaal voor zijn werk in Ateliers '63 stond, viel ik stijl achterover: een dergelijk eenvoudige en toch directe manier van schilderen. Een geheel eigen, eerlijke taal kwam uit zijn schilderkunst naar voren, die me direct aansprak.

Probeer je zelf ook die eenvoud na te streven in je werk?

Ja, natuurlijk. Ik probeer met zo min mogelijk middelen zoveel mogelijk te creëren.

Kan je uitleggen hoe je precies te werk gaat? Heb je van te voren een duidelijk idee?

Mijn grootste inspiratiebronnen zijn films en foto's (snapshots). Ik kijk graag naar films, puur

voor de ontspanning, niet omdat ik op zoek ben naar een onderwerp om te schilderen, maar enkel omdat ik het fijn vind me mee te laten slepen in een andere wereld. Soms kom ik dan beelden tegen die me aangrijpen, dit kunnen heel gewone dingen zijn, een weg, een station, een wachtkamer.

Die 'filmstills' blijven als het ware in mijn hoofd hangen en daar ga ik later mee aan de slag. Meestal zijn het verlate, lege plekken met een of meerdere sterke lichtbronnen.

Ik werk ook veel met fotografie. Ik maak 'snapshots' van plekken die me aanspreken. Ook hier gaat het vaak om desolate omgevingen, groot of klein, vooral met een sterke lichtbron. Licht intrigeert me omdat het alles in het leven bepaalt.

Het is inderdaad opvallend dat het licht een grote rol speelt in je

werk. De fotografie is een ideaal medium om de grote variëteiten van het licht, en de sferen die daarbij horen, weer te geven.

Zonder licht geen foto. Waarom gebruik je de fotografie enkel als 'schets' en werk je daarna met olieverf?

'Ik ben een romanticus. Ik houd van het ambachtelijke werk van een schilder. Ik houd van verf, de geur, de substantie en het geeft me ook veel mogelijkheden. Ik heb het gevoel dat ik meer met het beeld kan spelen, dat ik dieper in het onderwerp kan duiken dan bij fotografie mogelijk is. Voor mij is een foto te plat. Schilderen geeft me de mogelijkheid mijn onderwerpen zintuiglijk te laten ervaren.

Zijn er kunstenaars wier werk je in het bijzonder aanspreken?

Léon Spilliaert! Vorig jaar zag ik een overzichtstentoonstelling van hem in Brussel en het trof

me. Zijn werk gaat ook over licht. Hij schilderde het licht in de jaren '10, '20 van de vorige eeuw precies zoals ik het nu ook graag doe. Ik voelde meteen een soort verwantschap. Zijn landschappen zijn vaak verstild en desolaat. Dat spreekt me aan.

Praat je graag over je werk?

'Ik vind het vooral heel moeilijk. Mensen willen graag direct te

horen krijgen wat ik wil zeggen met mijn schilderijen. Maar ik wil graag dat de kijker er zelf iets uit haalt. Het gaat niet enkel over mij, maar ook over degene die naar het werk kijkt. Ik wil niet alles te voren uitleggen, maar laat het liever open, zodat de kijker er zelf iets mee kan doen, of niet. Ik schilder intuïtief, het zijn combinaties van vele kleine factoren, indrukken.

Onlangs heb ik een film gezien waarin een tekst werd voorgelezen die me zo aansprak, dat ik die jullie graag wil laten horen. Naar mijn idee, omschrijven deze woorden heel goed de atmosfeer die ik probeer weer te geven in mijn werk. Een gevoel van melancholie, afzondering, eenzaamheid 'isolation', maar niet op een deprimerende manier.'

lees verder op pagina 7

Over abstractie en figuratie

Christine Philipp **Them II** 2007, olie op doek, 30x40 cm

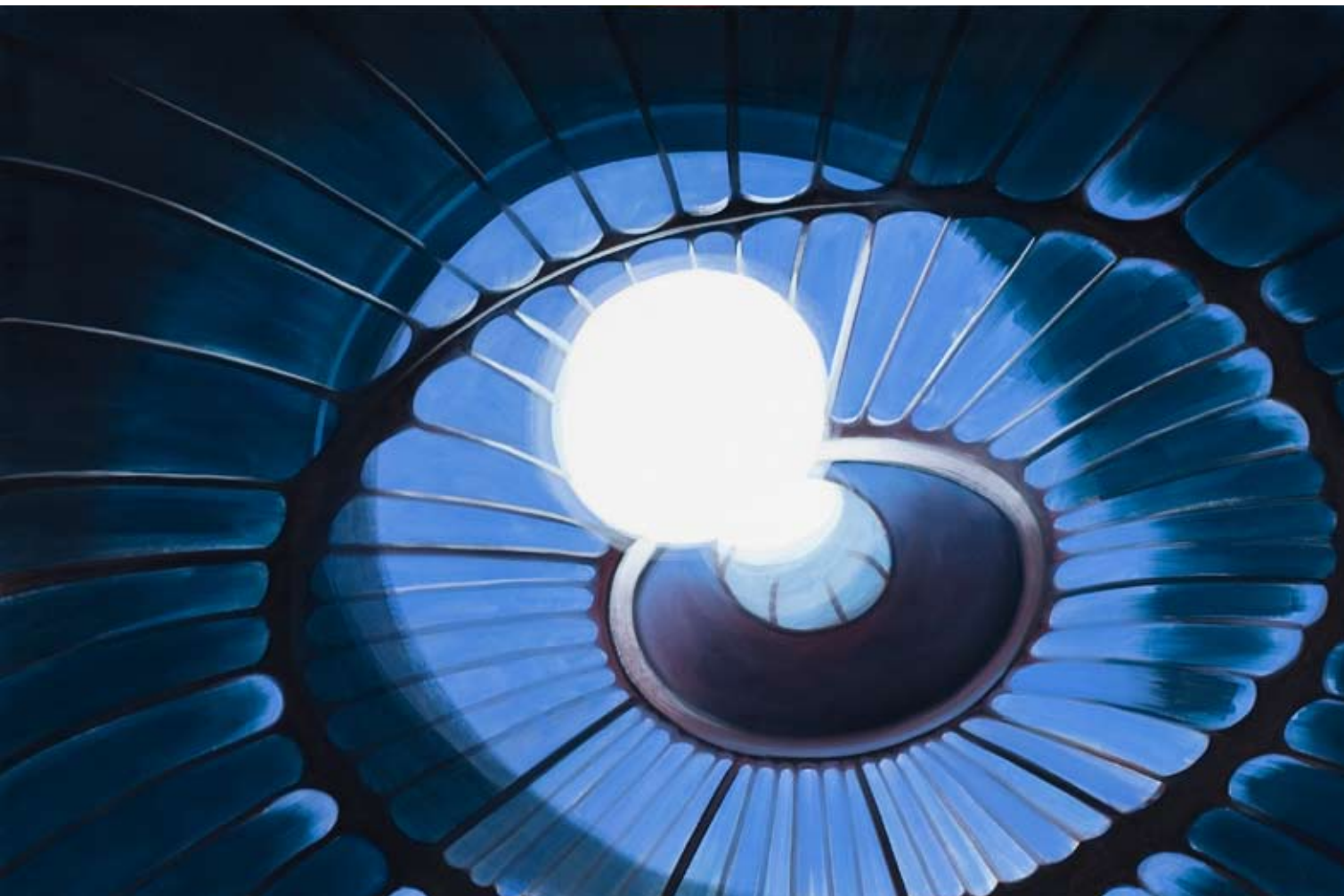
'Jonge schilders werken abstract', kopt NRC (20 oktober 2007) boven een recensie naar aanleiding van de uitreiking van de Koninklijke Prijzen voor de Vrije Schilderkunst en de expositie ervan in het Haags Gemeente Museum.

Recensente Machteld Leij beschrijft een tendens waar te nemen van 'figuratieve, landschappelijke onderwerpen naar meer abstracte thema's'. Van de prijswinnaars schilderen er drie echter geheel figuratief; herkenbare voorstellingen of composities met aan de werkelijkheid ontnomen beelden. Toch kunnen

die beelden abstract zijn en een ander soort werkelijkheid laten zien: figuratieve schilderkunst met abstracte thema's. De kop boven het artikel is daarmee weliswaar correct, maar die roept bij de lezer en beschouwer toch een ander beeld op. Misschien geeft deze constatering wel de huidige stand van

zaken weer, waar de jonge schilderkunst nu juist over gaat: figuratieve abstractie of – zo je wilt – abstracte figuratie.

De schilderijen van Christine Philipp beantwoorden aan dit 'verwarrende', maar bijzonder actuele beeld. Onmiskenbaar figuratief geschilderd, aan de

Christine Philipp **Kuppel** 2007, olie op doek, 120x180 cm

zichtbare werkelijkheid ontleend, creëert Philipp toch een betrekkelijk abstract beeld. Ze observeert scherp haar onderwerp, rechtstreeks of via foto of filmbeelden en isoleert of 'bevriest' daaruit een element of thema dat haar boeit.

Op de Academie in Düsseldorf was Jan Dibbets haar leermeester. Rudi Fuchs schrijft over Dibbets in zijn boek 'Tussen Kunstenaars' en in één citaat trof me de overeenkomst tussen leraar en leerling:

"Een foto is een beeld dat van de werkelijkheid is afgezonderd, voor altijd gescheiden van de

visuele totaliteit waarvan het deel uitmaakte. Het werken met zulke geïsoleerde fragmenten geeft Dibbets zowel een buitengewone strakheid als grote flexibiliteit. Een geïsoleerd fragment kan vrijelijk gehanteerd of gemanipuleerd worden, omdat het uit zijn context is gelicht en geen wortels meer heeft: hoewel naar aard 'realistisch' is het door zijn linguïstisch isolement buitengewoon abstract."

(uit: Rudi Fuchs, *Tussen kunstenaars; over Jan Dibbets*, Amsterdam 2002, p.315)

Het is niet verwonderlijk dat Christine Philipp een grote bewondering koestert voor haar leermeester Jan Dibbets. Dibbets' visie op het beeld - als door Fuchs zo goed omschreven - en zijn bekende 'Perspective Corrections', maakten grote indruk op Christine en hebben haar gevormd. Omgekeerd is het dan evenmin verwonderlijk dat Jan Dibbets desgevraagd zich zijn oud-leerlinge heel goed herinnert en haar typeert als "ambitieuus en zeer talentvol".

Abstract maar zeer herkenbaar.....

Christine Philipp **Airport** 2007
olie op doek, 60x80 cm

rechts boven: Christine Philipp **Flugzeuge**
2007, olie op papier op board, 27x36 cm

Christine Philipp **Wartehalle** 2007
olie op papier op board, 29.7x42 cm

vervolg van pagina 5

Christine zet haar laptop aan en we luisteren naar een tekst die ze gekoppeld heeft aan enkele van haar schilderijen.

Een enkel fragment valt op:

“...You can get so confused that you’ll start in to race down long wiggled roads at a break-necking pace

and grind on for miles across weirdish wild space headed I fear towards a most useless place

the waiting place.

For people just waiting.

waiting for a train to go
or for a bus to come
or a plane to go
or the mail to come
or the rain to go
or the phone to ring
or the snow to snow
or waiting around for a yes
or no.....”

(uit: ‘Oh, the places you’ll go’,

Dr.Seuss)

Christine Philipp:

‘My paintings distinguish (themselves) through my choice of apparently ordinary everyday subjects; bus stops, airport terminals, train stations become abstract scenarios, that always appear deserted. These motives in the foreground become an epic cause for communication through artistic expression that goes far deeper. I analyse immaterial phenomena such as light, air and water and interpret their effects pictorially. I move between reality and the abstract and leave the viewer much room for discovery. I was born in Berlin. As a child of a big city I am interested in urban life and architecture made for living, working and its functionality for society in everyday day life. The accompaniments, such as loneliness and anonymity are an important subject of my work.’

Biografie:

1971 – geboren in Berlijn
1993 - 1995 - Freie Kunstschule, Berlijn
1995 - 2002 - Kunstakademie Düsseldorf
2000 - Meisterschülerin bij Prof. Jan Dibbets
Groep exposities (selectie):
1998 - “87x55x22” Rhein-Ruhrkunst, Kunstverein Düsseldorf
2000 - UBS ART AWARD, Whitechapel Art Gallery, London
2002 - Bergische Kunstaussstellung, Museum Baden, Solingen
2002 - Galerie Berthold Naumann, Stuttgart
2002 - “Zoll”, Alte Zollhalle, Düsseldorf
2003 - Lexmark European Art Prize, Eyestorm Gallery, London
2003 - “Gallery & Guests”, Galerie Jürgen Kalthoff, Essen
2004 - Bergische Kunstaussstellung, Museum Baden, Solingen
2004 - “EHF”- Stipendiaten, Konrad-Adenauer-Stiftung, Berlijn
2004 - “Schönes Wohnen”, Konrad-Adenauer-Stiftung, Berlijn
2006 - Onetwenty Gallery, Gent
2007 - Art For Aid, Amsterdam
Solo exposities (selectie):
2001 - “Malerei”, Galerie Jarmuschek & Partner, Berlijn
2002 - “Nachher”, Galerie Andreas Brüning, Düsseldorf
2002 - “Das TV-Kabel so breit”, Galerie Jarmuschek & Partner, Berlijn
2004 - “Lichtungen”, Galerie Jarmuschek & Partner, Berlijn
2008 - Borzo modern & contemporary art, Amsterdam

BORZO

modern & contemporary art

Actueel

UITNODIGING / INVITATION

Christine Philipp - schilderijen

opening zaterdag 23 februari, 16.00 uur

De expositie zal worden ingeleid door
**Rick Vercauteren, directeur Museum Van Bommel
Van Dam, Venlo. De kunstenaar is aanwezig.**

Agenda

voorjaar 2008

23 februari t/m 22 maart
CHRISTINE PHILIPP - SCHILDERIJDEN

7 t/m 16 maart
TEFAF, MAASTRICHT

7 t/m 12 mei
ART AMSTERDAM

31 mei t/m 28 juni
MARC MULDER EN CLAUDY JONGSTRA

In verband met TEFAF Maastricht is de galerie in Amsterdam gesloten op woensdag 5, donderdag 6 en vrijdag 7 maart.

Openingstijden: woensdag t/m zaterdag van 13.00 tot 18.00 uur en op afspraak

Colofon Uitgave en copyright Borzo modern & contemporary art
Teksten Paul van Rosmalen, Barbara Jonckheer en Christine Philipp
Fotografie Tom Benavente, Amsterdam, Marc Mulders (detail), Etienne C.L.
van Sloun Vormgeving Scherpontwerp Productie Lecturis Oplage 2.800 ex.

Borzo Kunsthandel BV
Keizersgracht 516 1017 EJ Amsterdam - NL
T +31 [0]20 626 33 03 F +31 [0]20 470 37 36
info@borzo.com www.borzo.com